

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/50/2025
Identifikačné číslo spisu:	4118010774
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4118010774.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného V. B. pre zločin neoprávneného pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamnú látku alebo psychotropnú látku podľa § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, na verejnom zasadnutí konanom 10. februára 2026 v Bratislave, o dovolaniach generálneho prokurátora Slovenskej republiky a obvineného V. B. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1 a § 168 ods. 1 Trestného poriadku v neprospech obvineného V. B., rod. S..

II. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 v prospech obvineného V. B., rod. S..

III. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

IV. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Nitre sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

I.
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) zo 17. októbra 2019, sp. zn. 5Tk/2/2018, bol obvinený V. B. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 05:00 hodiny dňa 27. júna 2017 si bez povolenia zadovážoval (pestoval) rastliny rodu Cannabis, konopa (tzv. marihuana), ktorá je zaradená v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do I. skupiny omamných látok, ktoré následne spracoval sušením a prechovával v obci M. v rodinnom dome číslo XX, na tento účel bol uvedený rodinný dom upravený, elektrickými výbojkami podporujúcimi rast rastlín, zatemnenými oknami, vetracími a filtračnými zariadeniami, bezpečnostnými kamerami a zabezpečovacím systémom proti neoprávnenému vniknutiu a expertíznym skúmaním bolo zistené, že v prípade zaisteného rastlinného materiálu pri domovej prehliadke vykonanej dňa 27. júna 2017 v rodinnom dome číslo XX v obci M. sa jednalo najmenej o 466 rastlín konope - marihuany, ktoré mali po vysušení celkovú hmotnosť 9.359 gramov s priemerným zastúpením tetrahydrokanabinolu v rozpätí od 3,1 % hmotnostných do 14,7 % hmotnostných, čo predstavuje ku dňu 26. júla 2017 v Nitrianskom kraji celkovú hodnotu omamnej látky Cannabis (konope) sumu vo výške 93.590 eur, pričom tetrahydrokanabinol je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, počas ktorého bude povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona.

Krajský súd v Nitre rozhodujúc o odvolaní obvineného proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 9. júna 2020, sp. zn. 1To/21/2020, odvolanie obvineného V. B. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomu uzneseniu podal obvinený V. B. dovolanie, na podklade ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo 16. mája 2024, sp. zn. 5 Tdo 6/2024, vyslovil z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku porušenie zákona v § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 176 ods. 2 a § 319 Trestného poriadku v neprospech obvineného, napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) následne rozhodujúc o odvolaní obvineného V. B. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného V. B. uznal za vinného zo zločinu neoprávneného pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamnú látku alebo psychotropnú látku podľa § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2024 Z. z. a nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 215/2024 Z. z., na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do dňa 27. júna 2017 bez povolenia Ministerstva zdravotníctva SR pestoval

rastliny rodu Cannabis, konopa (tzv. marihuana), ktorá je zaradená v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení do I. skupiny omamných látok, ktoré následne spracoval sušením a prechovával v rodinnom dome číslo XX v obci M., okres P., ktorý bol k tomuto účelu prispôsobený pestovateľskými a spracovateľskými zariadeniami:

- 12 kusov čerstvých zelených rastlín konope dlhých najmenej 33 centimetrov, s celkovou hmotnosťou 700 gramov, po vysušení 210 gramov, pričom upotrebitelná časť suchého konope mala hmotnosť 155 gramov a priemernú koncentráciu THC 3,1 % hmotnostných,
- nedosušené konope s hmotnosťou 205 gramov, ktorá hmotnosť po vysušení činila 175 gramov, upotrebitelná hmotnosť bola 170 gramov s priemernou koncentráciou THC 7,8 % hmotnostných,
- 17 kusov čerstvých zelených rastlín konope dlhých najmenej 41 centimetrov, s celkovou hmotnosťou 1015 gramov, po vysušení 490 gramov, pričom upotrebitelná časť suchého konope mala hmotnosť 365 gramov a priemernú koncentráciu THC 14,5 % hmotnostných,
- 9 kusov čerstvých zelených rastlín konope dlhých najmenej 45 centimetrov, s celkovou hmotnosťou 635 gramov, po vysušení 310 gramov, a upotrebitelnou časťou suchého konope mala hmotnosť 225 gramov s priemernou koncentráciou THC 14,7 % hmotnostných,
- suché konope s hmotnosťou 260 gramov, po vysušení 255 gramov, s priemernou koncentráciou THC 12,3 % hmotnostných,
- zaparená zmes čerstvých prevažne listov a stoniek s vetvičkami konope mierne napadnutá plesňou s celkovou hmotnosťou 5630 gramov, po vysušení 2580 gramov a upotrebitelnou časťou suchého konope s hmotnosťou 2550 gramov s priemernou koncentráciou THC 1,5 % hmotnostných,

pričom THC - tetrahydrokanabinol je v zmysle zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení, zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu krajský súd podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona krajský súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov.

II.

Dovolania

a vyjadrenia k nim

Proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ako aj obvinený V. B..

Generálny prokurátor podal dovolanie písomným podaním z 5. marca 2025, s použitím dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. V odôvodnení dovolania po zrekapitulovaní predchádzajúceho konania generálny prokurátor poukázal na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, z ktorého je zrejmé, že na rozhodnutie o vine vzal do úvahy iba tie počty rastlín, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke a ktoré boli objektívne predložené Kriminalistickému a expertíznemu ústavu Policajného zboru ku skúmaniu. Objemy týchto rastlín s ich opisom sa stali súčasťou výroku o vine. Pri rozhodovaní o právnej kvalifikácii konania bolo podľa krajského súdu nutné vziať do úvahy zmenu hodnôt pre posúdenie protiprávnej činnosti i zmenu Trestného zákona, ktorého časovú pôsobnosť bol povinný preskúmať, v zmysle noviel účinných od 6. augusta 2024, či nie sú pre obvineného priaznivejšie.

Krajský súd následne uviedol, že „pestovaním rastliny rodu Cannabis - konope, tzv. marihuany, bolo presiahnuté veľké množstvo (1500 násobok nepatrného množstva - 2g, a nepresahujúce 5 000 násobok tohto množstva) v zmysle § 135d písm. d) Trestného zákona, podľa tabuľky v prílohe č. 1 v treťom stĺpci.“ Na základe takto ustáleného skutkového stavu krajský súd konštatoval, že konanie obvineného je potrebné posúdiť podľa novšieho zákona, ktorý je na prospech obvineného, teda ako zločin

neoprávneného pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamnú látku alebo psychotropnú látku podľa § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024.

S uvedenou právnou kvalifikáciou generálny prokurátor nesúhlasil a po citácii § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3, § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b), § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e), § 135d písm. c), § 135b ods. 1, ods. 2, § 135e ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prílohy č. 1 k Trestnému zákona uviedol, že podľa jeho názoru sa krajský súd pri svojom rozhodovaní uvedenými ustanoveniami neriadil.

Podľa skutkového stavu ustáleného krajským súdom bolo obvinenému preukázané pestovanie 38 ks rastlín konope a prechovávanie sušiny konope, ktorá mala po dosušení celkovú hmotnosť 2980 gramov konope. Podľa § 135d písm. c) Trestného zákona sa uvedená hmotnosť považuje za značné množstvo, pričom prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky je možné najviac vo väčšom množstve, t. j. najviac 500 gramov konope. S poukazom na uvedené ide v predmetnej veci o „obchodovanie“ v zmysle § 135b ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, na základe čoho je potrebné konanie obvineného správne právne kvalifikovať ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024. Časť skutku týkajúca sa „pestovania“ živých rastlín konope o počte 38 kusov mala byť podľa generálneho prokurátora správne právne kvalifikovaná ako prečin neoprávneného pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamnú látku alebo psychotropnú látku podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, pretože 38 ks rastlín konope sa považuje za „väčšie množstvo“ v zmysle § 135e ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024.

Skutok mal byť preto podľa generálneho prokurátora právne kvalifikovaný ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 v súbehu s prečinom neoprávneného pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamnú látku alebo psychotropnú látku podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024.

Generálny prokurátor k tomu doplnil, že trestný čin podľa § 172 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 sa týka iba rastlín pri koreni, čo znamená, že v prípade pokosených rastlín, ktoré sú mimo koreňa, je potrebné daný materiál posúdiť podľa § 171 alebo podľa § 173 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, v závislosti od množstva.

Pri použití správnej právnej kvalifikácie skutku mal byť pritom obvinenému podľa generálneho prokurátora ukladaný trest odňatia slobody v rozmedzí od 7 do 15 rokov, teda právna kvalifikácia použitá krajským súdom zásadne ovplyvnila postavenie obvineného v zmysle § 371 ods. 5 Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, bol porušený zákon v § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3, § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 v prospech obvineného V. B.. Ďalej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie (zrejme mal na mysli rozsudok, pozn.) Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2024, sp. zn. 1To/46/2024, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený V. B. podal dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu JUDr. Juraja Gavalca písomným podaním z 10. júna 2025, s použitím dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku.

Zopakoval pritom svoju argumentáciu z predchádzajúceho dovolania z 23. júla 2023, konkrétne odlišnosť údajov o rozmeroch rastlín uvedených v zápisnici o domovej prehliadke z 27. júna 2017 a v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/8034. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky pritom nie je možné zistiť spôsob odobratia vzorky jednotlivých rastlín, na základe čoho obvinený považuje za sporné, na základe čoho znalecký ústav priradil reprezentatívne vzorky k jednotlivým počtom rastlín zaisteným pri domovej prehliadke, s prihliadnutím na ich rozmery. Najvyšší súd Slovenskej republiky pritom v rozsudku zo 16. mája 2024, sp. zn. 5 Tdo 6/2024 na str. 11 uviedol, že odvolací súd sa predmetnou dovolacou námietkou obvineného nezaoberal. Podstate odvolacích námietok pritom krajský súd nevenoval pozornosť ani v napadnutom rozsudku, v ktorom vychádzal z toho, že pre rozhodnutie o vine obvineného vzal do úvahy iba počty kusov, hmotnosti a koncentrácie THC tých rastlín, ktoré boli predložené KEÚ PZ na znalecké skúmanie. Obvinený pritom namieta, že nešlo o rastliny zaistené pri domovej prehliadke a uvedené v zápisnici z 27. júna 2017. Krajský súd sa s uvedeným v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal a rovnako tak sa nevysporiadal ani s obvineným namietaným nesúlalom údajov uvedených v zápisnici o domovej prehliadke s údajmi uvedenými v znaleckom posudku. Odvolací súd tak podľa obvineného nerešpektoval právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. mája 2024, sp. zn. 5 Tdo 6/2024, a to i napriek tomu, že podľa § 391 ods. 1 Trestného poriadku je ním viazaný.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre. Taktiež navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre písomným podaním zo 16. júna 2025, v ktorom vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uviedol, že súd vykonal výsluch svedka mjr. Mgr. S. C. zákonným spôsobom, pričom svedok jednoznačne uviedol všetky okolnosti, za ktorých vykonal domovú prehliadku a spôsob zaistenia nájdených rastlín rodu Cannabis za súčasnej konzultácie s pracovníkmi KEÚ PZ, ktorí mu poskytli súčinnosť a odborné rady pri zaistovaní reprezentatívnych vzoriek rastlín, ktoré boli následne predložené na znalecké skúmanie KEÚ PZ. Prokurátor je toho názoru, že konajúce súdy nevykonali selekciu dôkazov a nedošlo ani k porušeniu práva obvineného na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Výhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne bolo podľa prokurátora bez dôvodných pochybností preukázané spáchanie skutku obvineným V. B.

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol a vo vzťahu k dovolaniu generálneho prokurátora navrhol rozhodnúť v zmysle generálnym prokurátorom navrhovaného petitu dovolania.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 30. júla 2025.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací podľa § 377 Trestného poriadku predbežne preskúmal podané dovolania spolu so spisovým materiálom a zistil, že dovolania sú prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku, boli podané oprávnenými osobami podľa § 369 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku a obsahujú náležitosti podľa § 374 Trestného poriadku.

Nezistiac dôvody pre odmietnutie dovolaní podľa § 382 Trestného poriadku najvyšší súd viazaný ich dôvodmi podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal následne zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podali generálny prokurátor i obvinený dovolania, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu a zistil, že dovolateľmi vecne uplatnené dovolacie dôvody sú v posudzovanej veci dané.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Predmetný dovolací dôvod uplatnil v podanom dovolaní obvinený, ktorý ho odôvodnil totožne ako vo svojom predchádzajúcom dovolaní (teda nevysporiadaním sa krajského súdu s jeho odvolacími námietkami) a doplnil k tomu, že hoci najvyšší súd rozsudkom zo 16. mája 2024, sp. zn. 5 Tdo 6/2024, vyslovil v predmetnej veci naplnenie tohto dovolacieho dôvodu a krajskému súdu uložil povinnosť vysporiadať sa s odvolacími námietkami obvineného, krajský súd tento pokyn nerešpektoval a s odvolacími námietkami sa žiadnym spôsobom nevysporiadal.

K tomu je potrebné v prvom rade poukázať na 6-13 rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tdo 6/2024, v rámci ktorého najvyšší súd uviedol:

„V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolateľ okrem iného namieta, že krajský súd sa v odvolacom konaní jeho odvolacími námietkami nezaoberal s tým, že sa v dovolaní napadnutom rozhodnutí iba odvolal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Dovolací súd k tomu uvádza, že poukázanie na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom nie je v zásade v rozpore s požiadavkou na riadne a preskúmateľné odôvodnenie meritórneho rozhodnutia (keďže meritórne rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria z pohľadu predmetu konania jeden celok), avšak za predpokladu, že súd prvého stupňa vo svojom meritórnom rozhodnutí riadne a preskúmateľne reagoval na všetky zásadné námietky a obhajobné tvrdenia a tieto sú v odvolacom konaní len opakovaním už skôr v konaní pred prvostupňovým súdom uplatnených obhajobných vyjadrení a týmito obhajoba vyslovuje fakticky iba nesúhlas so spôsobom ich posúdenia bez toho, aby uvádzala nový, podstatný argument pre ich posudzovanie.

Dovolací súd zistil, že prejednávaná vec nie je taký prípad, keďže obvinený v odvolacom konaní uvádzal nové, podstatné argumenty, resp. okresný súd sa už v ním vydanom rozsudku nevysporiadal so všetkými zásadnými obhajobnými argumentami, ktoré obvinený uvádzal v následne podanom odvolaní.

Obvinený cestou obhajcu ako súčasť odôvodnenia odvolania z 10. februára 2020 (č. l. 595-598) namietol tieto základné, podstatné skutočnosti:

- rozdielnosť uvádzaných rozmerov rastlín konope zaistených podľa zápisnice o domovej prehliadke z 27. júna 2017 oproti týmto rastlinám, ktoré boli znalecky skúmané podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave („KEÚPZ“) ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/8034 s tým, že išlo o rozmery s celkom odlišným údajom, keď podľa zápisnice o domovej prehliadke maximálna výška zaistených rastlín je 80 cm (mali rozmery 0,20 až 0,80 m), zatiaľ čo podľa znaleckého posudku KEÚPZ išlo o rastliny v prípade predmetov skúmania č. 1 dĺžky 33-118 cm, č. 3 dĺžky 41-129 cm a č. 4 dĺžky 45-124 cm s obhajobným tvrdením, že znalecky boli skúmané iné rastliny s inými rozmermi ako boli zaistené s tým, že stanovisko okresného súdu v rozsudku nemôže z právneho

pohľadu obstať, keď na str. 12 rozsudku uviedol, že pri domovej prehliadke stačí vykonávať orientačné meranie, nie ako pri ohliadke miesta činu, táto diskrepancia nemala zásadný vplyv na určenie upotrebitelného množstva marihuany a nakoniec meranie uskutočnené pri domovej prehliadke bolo na prospech obvineného, k čomu odvolateľ uviedol, že také stanovisko nemá oporu v zákone, je prejavom ľubovôle v rozhodovaní a súd vykonal selekciu dôkazov v neprospech obvineného, nie je zrejmé, z čoho súd vyvodil záver, že ohliadka podľa § 154 Tr. por. je niečo viac ako domová prehliadka podľa § 99 Tr. por. a taký záver súdu je v rozpore so zásadami trestného konania, najmä § 2 ods. 1, ods. 10 Tr. por. a ak je v rozmeroch rastlín taký zásadný rozdiel, nie je možné sa s týmto vyrovnávať v odôvodnení rozsudku spôsobom, aký zvolil súd,

- zo zápisnice o domovej prehliadke nie je možné zistiť, akým spôsobom boli odobraté vzorky z jednotlivých rastlín a v akom počte a je preto sporné, na základe čoho priradil znalecký ústav reprezentatívne vzorky k jednotlivým počtom rastlín zaisteným pri domovej prehliadke, a to aj s prihliadnutím na ich rozmery, napríklad ako môžu tvoriť reprezentatívnu vzorku rastliny v počte 12 ks s rozmermi 33-118 cm, keď to celkom skreslí hmotnosť rastlín pri počte 123 ks a navyše pri domovej prehliadke boli zistené len rastliny do výšky 80 cm,

- súd urobil závery pre rozhodnutie o vine zo správy mjr. S. C. zo 14. augusta 2017, teda vychádzal z nezákonného dôkazu, keď použiteľným nositeľom dôkazu je jedine zápisnica z domovej prehliadky a dôkazom jej obsah, ktorú nie je možné nahradzovať správami vyšetrovateľa a obchádzať tak zákon, predmetom dokazovania v trestnom konaní podľa § 119 ods. 1 Tr. por. sú okolnosti spáchania trestného činu a nie okolnosti jeho vyšetrovania, nesplnenie zákonných povinností policajtov pri vykonávaní domovej prehliadky nie je možné zhojiť ich svedeckou výpoveďou ani správou, ktorou sa má dokázať, že ich splnili (R 54/2013), súd zisťoval výsluchom príslušníkov polície a z ich vyjadrení a správ to, čo malo vyplývať bez akýchkoľvek pochybností zo zápisnice o domovej prehliadke a takýto postup je nezákonný a ním získané poznatky nie je možné použiť v trestnom konaní,

- podľa znaleckého posudku znalci skúmali len reprezentatívne vzorky a preto je údaj uvedený v rozsudku o množstve marihuany a jej hodnote nepoužiteľný v trestnom konaní, prepočet na celkové množstvo nemôže robiť súd ako to tvrdí na strane 12 rozsudku, že ide o elementárny matematický prepočet, ide o odbornú otázku, nevieme, či pritom nezohráva nejakú úlohu aj hmotnosť celkového množstva zaistej marihuany, či sa nepracuje s nejakou odchýlkou, zo znaleckého posudku KEÚPZ vyplýva, že zaistená marihuana bola pravdepodobne dosušená na KEÚPZ, pojem po vysušení, ktorý používa znalecký posudok

aj rozsudok, nie je v dôkazoch objasnený a ak ide skutočne o vysušenie v KEÚPZ, tento takú činnosť nemôže vykonávať, je oprávnený skúmať len predložené dôkazy a nie ich dotvárať, vysušenie v maximálne optimálnych podmienkach KEÚPZ nemôže zodpovedať vysušeniu v iných, menej priaznivých priestoroch, ktoré mal obvinený k dispozícii, k takto zistenému výsledku sa nemôže vôbec prihliadať, nejde totiž o vysušenie zo strany obvineného (6Tdo/22/2019) a v trestnom konaní je teda v súčasnosti situácia, keď sú nejasné rozmery zaistených a skúmaných rastlín, čo navyše vyvoláva aj spornosť o otázke hmotnosti všetkých zaistených rastlín aj o obsahu THC v nich,

- súd použil ako dôkaz celý rad úradných záznamov polície, úradný záznam vyšetrovateľa a ani iného príslušníka polície nie je možné ako dôkaz v trestnom konaní vôbec použiť (R 26/1989 a v Českej republike napr. R 45/1994).

Krajský súd k týmto uplatneným odvolacím námietkam v napadnutom uznesení uviedol, že ani zo strany obhajoby nebola namietaná skutočnosť, že obvinený prostredníctvom špeciálnej a prísne účelovej technológie pestoval konope za účelom získania omamnej látky Cannabis, parametre jednotlivých rastlín spočívajúce predovšetkým v ich počte a dĺžke boli zisťované a dokumentované pri domovej prehliadke, ktorá bola uskutočnená v súlade so zákonom aj za prítomnosti nezúčastnenej osoby s tým, že obvinený výsledky domovej prehliadky nenamietal a naopak prejavil za prítomnosti svojho obhajcu pri výsluchu pred vyšetrovateľom ľútosť zo spáchaného trestného činu. Ďalej poukázal na priznanie obvineného pri výsluchu pred vyšetrovateľom 27. júna 2017 a pred sudkyňou pre prípravné konanie 29. júna 2017 s tým, že zmenu v jeho obrane nehodnotia súdy v jeho neprospech, nakoľko je to jeho právo, pričom odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že objemy jednotlivých rastlín aj vo vysušenej podobe boli vytvorené na základe odobratých vzoriek, ako sú uvedené v skutku o vine a tieto hodnoty po ich preskúmaní sú uvádzané skôr na prospech obvineného, a to aj z pohľadu obsahu účinnej látky a sú

dostatočné na to, aby tvorili základ pre určenie konkrétnej právnej kvalifikácie. Ohľadom zvyšnej časti odvolacích námietok obvineného odkázal krajský súd na zdôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktoré označil za vecné, logické a správne.

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že krajský súd ako odvolací súd sa preskúmateľným spôsobom nevyjadril k podstate odvolacích námietok a napríklad k námietke nepoužiteľnosti úradných záznamov ako dôkazov v trestnom konaní, resp. správy vyšetrovateľa PZ mjr. Mgr. S. C. zo 14. augusta 2017 ako nezákonného dôkazu pre rozhodnutie o vine, sa nevyjadril vôbec a tieto skutočnosti dokonca ani len nezmienil ako odvolacie námietky v konštatlačnej časti svojho rozhodnutia ohľadom obsahu podaného odvolania a k týmto skutočnostiam sa relevantným spôsobom nevyjadril ani okresný súd v rozsudku (hoci na viacerých miestach pri odôvodňovaní viny odkazuje na obsah úradných záznamov). Obdobne tak krajský súd nezaujal relevantné stanovisko k podstatnej odvolacej námietke ohľadom spôsobu matematického prepočtu na celkovú hmotnosť marihuany po vysušení vykonaného okresným súdom na základe skúmania jej reprezentatívnych vzoriek KEÚPZ.

Dovolací súd uvádza, že aj tá časť, ktorou sa krajský súd vyjadril k odvolacím námietkam, neberie do úvahy niektoré podstatné skutočnosti vyplývajúce zo spisu a vykonaného dokazovania, na ktoré krajský súd ako odvolací súd neprihliadol, resp. s ktorými sa riadne nevysporiadal keďže:

- obvinený sa síce priznal pri prvotných výsluchoch vykonaných po vznesení obvinenia pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ 28. júna 2017 (krajský súd uvádzal nesprávne 27. júna 2017, kedy bol obvinený vypočutý ešte ako zadržaný v čase, kedy mu ešte nebolo vznesené obvinenie) a 29. júna 2017 pri výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu na vzatie obvineného do väzby, avšak krajský súd neuviedol tú podstatnú skutočnosť, že v tom čase sa viedlo proti obvinenému trestné stíhanie iba pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na základe uznesenia o vznesení obvinenia z 28. júna 2017 (v ktorom sa mu kládlo za vinu pestovanie a prechovávanie rastlín rodu Cannabis v rozsahu najmenej 260 g v sušenom stave) a až na základe upozornenia vyšetrovateľa PZ z 28. júla 2017 došlo k zmene právneho posúdenia skutku na obzvlášť závažný zločin nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Tr. zák. (kedy bol rozsah pestovaných a prechovávaných daných rastlín upravený na 9.359 g), pričom následne obvinený vo svojich výpovediach vykonaných v prípravnom konaní odmietol vypovedať (27. novembra 2017), resp. vo výpovedi 31. mája 2018 už namietal rozpory medzi obsahom zápisnice o domovej prehliadke a údajmi uvedenými v znaleckom posudku ohľadom skúmania zaistených rastlín s tým, že rastliny, ktoré boli znalecky skúmané, neboli tie, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke, - krajský súd neoprel svoje konštatovanie o tom, že nemal pochybnosti o tom, že objemy jednotlivých rastlín aj vo vysušenej podobe, boli vytvorené na základe odobratých vzoriek ako sú vedené vo výroku o vine, o žiadnu vysvetľujúcu argumentáciu ohľadom takého výsledku, pričom vyjadrenie, že „tieto hodnoty po ich preskúmaní sú uvádzané v skutku skôr na prospech obžalovaného, a to aj z pohľadu obsahu účinnej látky“ nie je žiadnym spôsobom vysvetlené a zdôvodnené, pričom podľa výroku o vine rozsudku okresného súdu je účinná látka tetrahydrokanabinol uvádzaná v rozpätí 3,1% až 14,7% hmotnostných v súlade s údajmi vyplývajúcimi z daného znaleckého posudku KEÚPZ.

Z pohľadu odkázania krajského súdu v napadnutom uznesení na vecnú správnosť rozsudku okresného súdu, dovolací súd zistil, že okresný súd v rozsudku na str. 12 uviedol, že „pokiaľ išlo o diskrepanciu vo veľkostiach rastlín nameraných pri domovej prehliadke a nameraných KEÚPZ k tomuto súd uviedol, že pri domovej prehliadke stačí vykonávať orientačné meranie, nie ako pri ohliadke miesta činu, táto diskrepancia nemala zásadný vplyv na určenie upotrebitelného množstva marihuany a nakoniec meranie uskutočnené pri domovej prehliadke bolo na prospech obžalovaného“, tak jednak nie je zrejmé, v čom spočíval daný prospech obvineného, keďže KEÚPZ vychádzal pri znaleckom skúmaní z rastlín o veľkosti, ktoré uvádzal v znaleckom posudku, nie z ich údajov uvádzaných v zápisnici o domovej prehliadke, takže nižšie údaje o veľkosti rastlín v zápisnici o domovej prehliadke nemohli byť v prospech obvineného, jednak žiadnym spôsobom nevysvetlil konštatovanie o tom, že pri domovej prehliadke postačuje vykonávať na rozdiel od obhliadky miesta činu orientačné meranie. V tejto súvislosti treba zásadne poukázať, že nešlo o žiadny zanedbateľný rozdiel v danej dĺžke rastlín, ale bol v rozsahu aj viac

ako polovice ich dĺžky (pri domovej prehliadke 80 cm oproti znaleckému posudku 118 cm, 124 cm či 129 cm). Krajský súd sa relevantne nevyjadril, z akých dôvodov považoval za akceptovateľné také rozdiely v dĺžke zaistených rastlín uvádzaných v zápisnici o domovej prehliadke oproti ich údajom uvádzaným ohľadom ich skúmania KEÚPZ v znaleckom posudku (hoci aj pri konštatácii okresného súdu v rozsudku, že malo ísť o orientačné meranie), resp. k zásadnému argumentu v odvolaní, že znaleckým posudkom boli skúmané iné rastliny ako boli zaistené pri domovej prehliadke, keď je zásadne nepostačujúce len konštatovanie krajského súdu uvedené v napadnutom uznesení, že „nemal pochybnosti o tom, že objemy jednotlivých rastlín aj vo vysušenej podobe, boli vytvorené na základe odobratých vzoriek“.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritórneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní získané a vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, pričom v odôvodnení meritórneho rozhodnutia, ktorého predmetom je odvolanie procesnej strany, v tomto prípade obvineného, musí súd uviesť, ako sa vyrovnal s obhajobou a odvolacími námietkami (podľa § 176 ods. 2 Tr. por. v odôvodnení uznesenia treba uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti). Podľa ustálenej súdnej praxe súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04) a všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04) a ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06). Teda všeobecný súd je povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07).

Dovolací súd uvádza, že z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v prejednávanej veci sa krajský súd ako odvolací súd argumentačne nevysporiadal s podstatou odvolacích námietok obvineného uplatnených v odvolacom konaní. Pokiaľ sa súd v pôvodnom konaní riadnym a preskúmateľným spôsobom v meritórnom rozhodnutí nevysporiadal s podstatou odvolacej argumentácie obvineného, ide o porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom naplňujúce dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže obvinený ako strana konania nedostal relevantnú odpoveď na svoje zásadné, podstatné argumenty týkajúce sa posúdenia jeho viny/neviny, resp. ďalších výrokov meritórneho rozhodnutia. Jednou zo základných zásad trestného konania je právo obvineného na obhajobu ustanovené v § 2 ods. 9 Tr. por. a táto zásada je rozvedená v Trestnom poriadku v ďalších ustanoveniach a zahŕňa okrem iného právo obvineného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu a k dôkazom o nich a podávať opravné prostriedky (§ 34 ods. 1 Tr. por.), čomu zodpovedá povinnosť súdu k týmto vyjadreniam a podanému opravnému prostriedku a v ňom uvedeným podstatným argumentom zaujať jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné stanovisko.

Na základe uvedeného teda dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre z 9. júna 2020, č. k. 1To/21/2020-639, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 176 ods. 2 a § 319 Tr. por. v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil toto rozhodnutie krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V novom konaní bude musieť krajský súd ako odvolací súd opätovne prejednať a rozhodnúť o odvolaní

obvineného podaného proti rozsudku okresného súdu a v rámci toho sa riadne a preskúmateľne vysporiadať s odvolacími námietkami obvineného a písomné vyhotovenie meritórneho rozhodnutia vrátane odôvodnenia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti tak, aby podľa ustálenej súdnej praxe bola splnená požiadavka takého meritórneho rozhodnutia, ktoré dáva dostatočným a presvedčivým spôsobom odpovede na všetky relevantné otázky týkajúce sa predmetu súdnej ochrany.“

Preskúmaním napadnutého rozsudku krajského súdu pritom možno dať za pravdu argumentácii obvineného uvedenej v podanom dovolaní, že krajský súd sa ani v napadnutom rozsudku nevysporiadal s jeho odvolacími námietkami, hoci podľa § 391 ods. 1 Trestného poriadku bol právnym názorom vysloveným dovolacím súdom viazaný a bol povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil. Napriek tomu, že najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 5 Tdo 6/2024 na str. 7-9 prehľadne zosumarizoval podstatné body odvolacích námietok obvineného, krajský súd na to v predmetnom rozsudku žiadnym spôsobom nereflektoval a nedoplnil vo vzťahu k nim odôvodnenie svojho rozhodnutia. Jedinou skutočnosťou, ktorú krajský súd uviedol nad rámec predchádzajúceho rozhodnutia, bolo konštatovanie, že v tomto štádiu konania nie je možné vysvetliť, ako bolo možné zaistiť rastliny pri domovej prehliadke s inými fyzickými danosťami oproti tým, ktoré boli predložené ako reprezentatívna vzorka na preskúmanie KEÚ PZ, na základe čoho bral pri rozhodovaní o vine do úvahy iba tie rastliny, ktoré boli predložené na skúmanie KEÚ PZ. Uvedené však rozhodne nemožno považovať za dostatočné vysporiadanie sa s odvolacími námietkami obvineného v súvislosti s odvolacou námietkou týkajúcou sa rozdielnosti rastlín zaistených pri domovej prehliadke a predložených na skúmanie KEÚ PZ. Krajský súd totiž vo svojom rozsudku iba konštatoval, že nie je možné uvedený rozpor vysvetliť a vychádzal z rastlín predložených na skúmanie KEÚ PZ, avšak bez toho, aby v rozsudku vysvetlil, ako dospel k záveru, že išlo o rastliny zaistené pri domovej prehliadke a ak išlo o rastliny zaistené pri domovej prehliadke, z akého dôvodu bral do úvahy len tie, ktoré boli predmetom skúmania KEÚ PZ. Inými slovami, záver krajského súdu, ktorý na jednej strane konštatuje, že nie je možné vysvetliť rozpor medzi rastlinami zaistenými pri domovej prehliadke a rastlinami predloženými na skúmanie KEÚ PZ a na strane druhej pre určenie viny obvineného vychádza z rastlín predložených na skúmanie KEÚ PZ, vyznieva chaoticky a nepreskúmateľne.

Na zvyšné odvolacie námietky obvineného v napadnutom rozsudku krajského súdu nie je možné nájsť žiadnu odpoveď.

Na základe uvedeného najvyšší súd zistiť naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného V. B., rod. S..

V rámci opätovného prerokovania a rozhodnutia veci bude potrebné, aby sa krajský súd vo svojom rozhodnutí dostatočným a preskúmateľným spôsobom vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami obvineného zosumarizovanými na str. 7-9 rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tdo 6/2024 a v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia na ne dal dostatočné a presvedčivé odpovede.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku (v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom), v zhode s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tdo 6/2024 možno konštatovať, že s odvolacími námietkami uplatnenými v rámci tohto dovolacieho dôvodu sa bude musieť v prvom rade vysporiadať odvolací súd vo svojom rozhodnutí a z tohto dôvodu je v tomto štádiu konania predčasné, aby vo vzťahu k nim vyvodzoval závery dovolací súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného

činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a sice, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Touto formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57, roč. 2007 - II.).

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014).

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Predmetný dovolací dôvod uplatnil v podanom dovolaní generálny prokurátor, pričom v rámci neho namietal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku krajským súdom.

K tomu je potrebné v zhode s vyššie uvedeným zopakovať, že dovolací súd nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku posudzovať správnosť a úplnosť zisteného skutku. Pri posudzovaní správnosti právneho posúdenia skutku je povinný vychádzať zo skutku ustáleného v skutkovej vete dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním skutku uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku je potrebné prisvedčiť argumentácii generálneho prokurátora, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku krajského súdu je nesprávne právne posúdený. Krajský súd síce pri svojom rozhodovaní na jednej strane správne prihliadol na zmenu Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z. s účinnosťou od 6. augusta 2024, na strane druhej však nesprávne právne posúdil konanie obvineného ako zločin neoprávneného pestovania rastlín a húb obsahujúcich omamnú látku alebo psychotropnú látku podľa § 172 ods. 1, ods. 6 písm. b) Trestného zákona.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 kto neoprávnene pestuje rastliny rodu Cannabis (konopa) v nepatrnom množstve za účelom osobnej spotreby a bez toho, aby boli čo i len sčasti určené na ďalšiu distribúciu alebo na účel dosiahnutia majetkového prospechu, potrestá sa odňatím slobody až na šesť mesiacov.

Podľa § 172 ods. 6 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 vo veľkom množstve.

Podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 kto neoprávnene vyrobí omamnú látku alebo psychotropnú látku alebo neoprávnene obchoduje s omamnou látkou alebo psychotropnou látkou v nepatrnom množstve, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 173 ods. 3 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom množstve.

Do rámca § 172 Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 možno zaradiť iba rastliny rodu Cannabis (konopa), ktoré páchatel neoprávnene pestuje, nie aj sušinu, ktorá vznikne ich následným spracovaním. Zo skutkovej vety ustálenej krajským súdom je pritom zrejmé, že obvinený neoprávnene pestoval spolu 38 ks rastlín rodu Cannabis (12 ks + 17 ks + 9 ks), čo v zmysle § 135e ods. 2 písm. b) predstavuje väčšie množstvo rastlín a má za následok kvalifikáciu jeho konania podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Zároveň obvinený neoprávnene prechovával aj sušinu konope o hmotnosti 2975 g (170g + 255g + 2550g), čo v zmysle § 135d písm. c) Trestného zákona predstavuje značné množstvo omamnej látky a odôvodňuje právnu kvalifikáciu jeho konania podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody vo výmere 7-15 rokov.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že krajský súd skutok uvedený v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdil a nakoľko uvedené pochybenie zásadným spôsobom ovplyvnilo postavenie obvineného (§ 371 ods. 5 Trestného poriadku), ktorému bol v dôsledku nesprávnej právnej kvalifikácie uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov, najvyšší súd považoval za dôvodné aj dovolanie generálneho prokurátora a na jeho základe vyslovil porušenie zákona v prospech obvineného.

V následnom konaní bude preto úlohou krajského súdu nielen náležite sa vysporiadať s odvolacími námietkami obvineného, ale následne ustálený skutkový stav aj správne právne kvalifikovať.

Podľa § 391 ods. 1 Trestného poriadku orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.